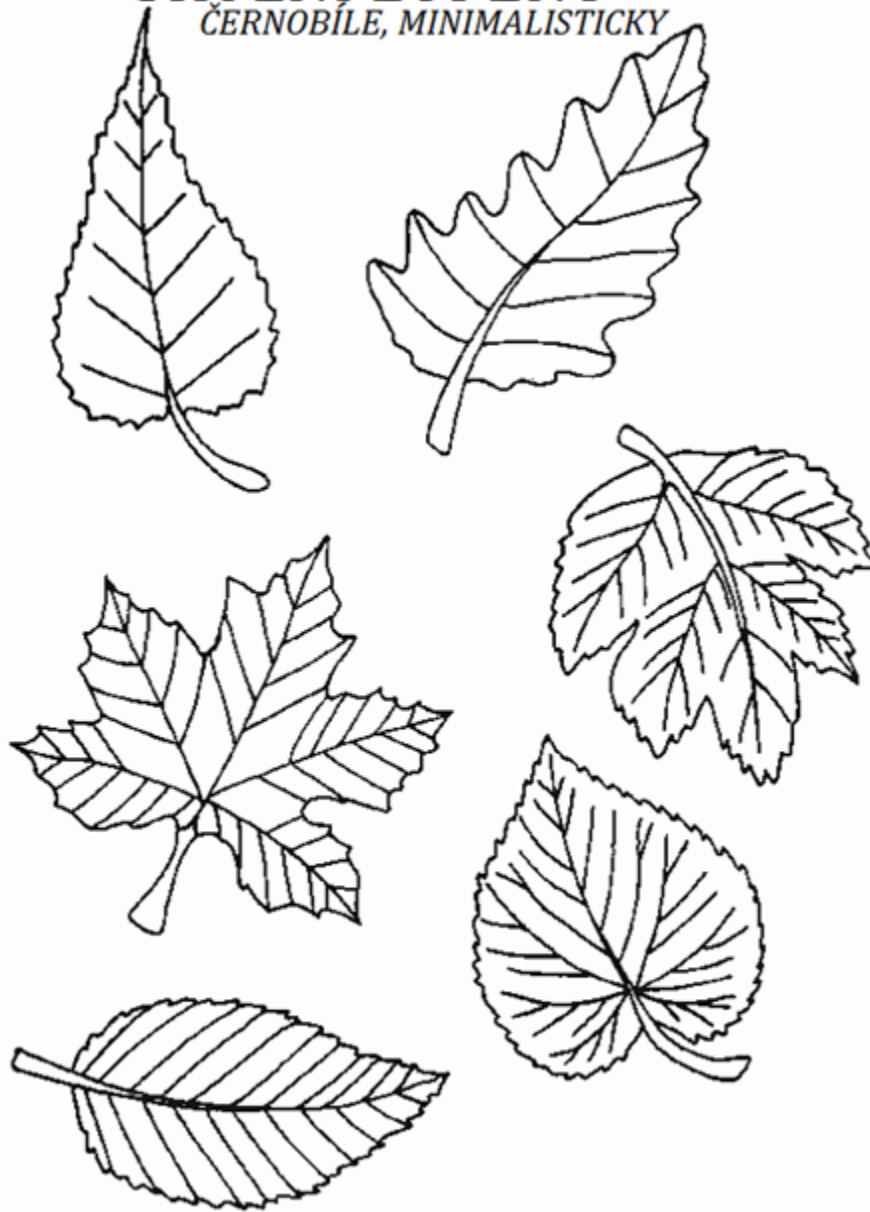
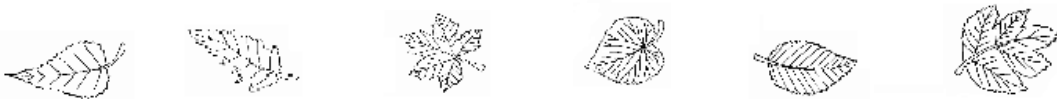

ŠKOLNÍ LUPENY

ČERNOBÍLE, MINIMALISTICKY

PODZIMNÍ ČÍSLO, 2015/2016

SLOVO REDAKTORKY

Ahoj milí a drazí spolužáci a spolužačky! Tímto bych chtěla pozdravit všech svých pět čtenářů, co si to alespoň prolistují. Jak jste mnozí bezpochyby zaregistrovali, začalo září. S těmi, kdo si to uvědomili, hluboce soucítím a tomu zbytku, který si to ještě zcela neuvědomil, tiše závidím, protože nevědomost je blažená, a v tomto případě dvojnásobně. Obou skupinám ovšem přeji mnoho zdarů a štěstí ve školním roce 2015/2016, protože ho budete potřebovat. Písemky, básničky zpaměti, ne moc volného času, do toho ti imigranti...

Poslední dobou se toho děje hodně. Pokuste se nějak obrnit.

Začal podzim, oblíbené období pro učitelky z kabinetu výtvarné výchovy, na nošení listů, orvaných po cestě do školy z nejrůznějších stromů a vytváření hnědo-žluto-zeleno-oranžových rozpatlaných koláží po čtvrtkách rozměru A3 (myslí to s vámi dobře, děti), zahřívací období pro šestáky a pro nás ostatní období známé jako "za chvíli bude čtvrtletí, pojďte psát písemky jak diví". Stromům

opadávají listy a my se pomalu přestáváme vcházet do našich úzkých, zahrnutých a poslední dobou roztrhaných (jak si tak všímám) džínů. Příroda očekává zimu. Vadí nám, když fouká vítr, kroutí a cuchají se nám vlasy, když je ráno zima a perfektní počasí pro svetr a odpoledne horko a vadí nám, když na nás koukají všudemožní lidé všudemožně, když máme tělocvik v Hlinkách. Jsme rádi na chodbě o přestávkách, všichni máme rádi čaje a topení, a jsme nadšení, když na záchodech najdeme kus toaletního papíru (nebo dveře).

Jmenuji se Václava Vojtková a na jeden rok vás budu otravovat svými články, nemůžete mi to zakázat, je stanovena svoboda slova. Ráda bych vyzdvihla, že kdokoliv mi může kdykoliv přinést vlastní návrhy a materiál, budu ráda, když to nebude celé na mně. A taky jen tak mimochodem, nechcete někdo kotě?

OBSAH

The Swingin' Sixties (Vojtková)

Příběh baletu (Vostárková)

Na dětské vědecké konferenci (Vojtko)

Rozhovor: Kristýna Hlaváčová

THE SWINGIN' SIXTIES

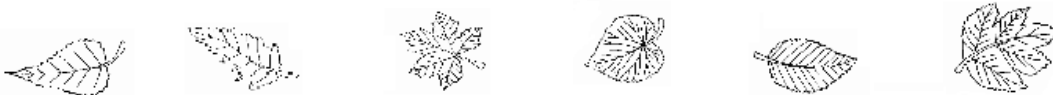
Většina z vás definitivně potřebuje hudební vzdělání, o tom nejsou spory. Aspoň od všeho trošku. No, a protože tyhle noviny jsou teď svěřeny do mých rukou, připravte se na čtyři hudební lekce, dokumentující vývoj hudby od šedesátých let až kam se mi bude chtít. A znovu se chci ohradit právem na svobodu slova. Tak to vezmeme chronologicky.

Pete Best byl chlapec s pěkným jménem (Best= angl. nejlepší) a obrovskou smůlou v životě. Někdy v roce 1960 mu jeho matka důrazně oznámila, ať si konečně najde práci a

přestane se poflakovat s bubny po hudebních klubech v Liverpoolu společně se skupinou, která později vešla v povědomí tří generací jako **Beatles**. Po odchodu byl nahrazen teď už legendárním bubeníkem **Ringo Starrem**, který byl ale do jisté míry taky chudák (jako na počátku všichni z Beatles, když jim v **Decca records** řekli, že se nikdy neprosadí), protože musel po celou dobu své kariéry snášet nářky na své muzikantské dovednosti, a to hlavně od kolegy Johna Lennona, který na otázku "je Ringo tím nejlepším bubeníkem na světě?" odpověděl "Ten není ani nejlepší bubeník v Beatles."

John Lennon měl však mnohem více memorabilních momentů. Když třeba jednou vypověděl, že Beatles jsou větší než Ježíš, načež nadhodil ironicky "Co zemře dříve? Křesťanství, nebo rock'n'roll?", nejenže novináři nevzali tuto výpověď moc vizionářsky, ale polovina světa jako na pokyn vyhodila desky "**A Hard Days Night**" z okna a kolemjdoucí je poté zapálili.

Na druhou stranu, když **Mick Jagger** v roce 1962 slyšel v rádiu, že Beatles mají první number one hit, rozběhl se na záchod, kde začal zvracet. Zpěvák **Rolling Stones** tehdy bydlel v holobytu s jednou postelí a jednou věcí, na které se dalo spát, bez topení, a o tohle všechno se dělil s **Keithem Richardsem** a **Brianem Jonesem**. Nějakým zázrakem se jim ale podařilo dvojici **McCarney/Lennon** přivést. Ti okamžitě po vstupu poznamenali, že je to ten nejhorší byt, co kdy viděli. Na druhou stranu, Mick a Keith se jim zalíbili natolik, že jim napsali první hit a dokonce podepsali fotky. 3/5 z Rolling Stones se jim odvděčili tak, že je pověsili na zeď, a jakmile za Paulem bouchly dveře, hráli dlouho do noci šipky. Kdo se trefil do McCartneyho nosu, vyhrál.

Nicméně, obě dvě skupiny, stejně jako většinu lidí v Anglii, spojovala láska k dílu jedné osoby, co se narodila v Minnesotě jako **Robert Allan Zimmerman**. Tato osoba, jenž vešla ve známost jako **Bob Dylan**,

nejenže provedla naprostý hudební převrat, když si kolem krku v roce 1965 pověsila **Fender Stratocaster**, ale do jednadvaceti let lhala o svém původu, místě narození, a dokonce zatajovala vlastní jméno. Jeho práce obsahovala vymyšlení geniálních textů, hraní na kytaru, kouření 80 cigaret za den a urážení všech kolem, zvláště tisku. Měl kudrnaté vlasy, kostkovanou košili, a po ruce víc brutálních, barvitých beatnických urážek, než způsobů, jak je využít. On byl hubená, hipsterská a depresivní osina v zadku. A nikdo na světě nebyl nikdy tak milován, rozebírán a nenáviděn hudebními kritiky, jako právě on.

Příkladem toho, že vše zlé je k něčemu dobré, byla sourozenecká rivalita **Raye** a **Dava Daviesových**, která vyústila v založení skupiny **The Kinks**.

Pokud jste někde někdy slyšeli "**All Day And All Of The Night**" a mysleli si, že je to nějaká trapná napodobenina Beatles, tak 1) vůbec netušíte, kdo jsou Monkees, za 2) byla to vaše největší životní chyba. Byli čtyři, stejně jako Beatles, a kdyby to nebyla neorganizovaná a nevypělá individua, a na jejich prvním americkém turné v roce 1965 si vzájemně nerozkopali bubny a obličej, tak teď všichni místo **Yesterday** zpíváme **Waterloo Sunset**.

Byli do jisté míry nepochopení. V jejich muzice bylo něco typicky britského, navíc až do roku 1969 neměli možnost dostat se do USA. Jejich tvorba byla ale později nazvána jako "grandmother of heavymetal" a taky základní pilíř Britpopu, takže po všech těch rodinných dramatech se to vyplatilo.

V příštím článku o 70. letech dokončím to, co v šedesátých začal Jimmy Page a Eric Clapton v Yardbirds, jejich novou podobu jako Led Zeppelin, dopovím o dramatické kariéře Cream a rozpadu Beatles, nástupu Austrálské mini-armády AC/DC a pokusím se vyjmenovat všechny, co zemřeli v letech 1970 a 1971.

PŘÍBĚH BALETU

Markéta Vostárková, 9. B

Kořeny baletu sahají až do 16. století. V 19. století se začal balet vyvíjet ve Francii za vlády francouzského krále Ludvíka XIV. Dvorním hudebním skladatelem krále Ludvíka byl Jean-Baptist Lully.

Ve 20. století se balet začal vyvíjet hlavně v Rusku. Byl založen soubor Ruský balet. Tento soubor patří k nejznámějším na celém světě. Nejslavnější ruskou baletkou byla Anna Pavlová. Proslavila se hlavně svou rolí v baleu "Labutí jezero".

Nejvýznamnějšími balety a jejich skladateli jsou: Labutí jezero a Louskáček (P.I. Čajkovskij), Pták Ohnivák (Igor Fjodorovič Stravinskij), Popelka a Romeo a Julie (S. Prokofjev)

Já sama se baletu věnuji už 11 let, a dostala jsem se k němu přes mojí kamarádku, která mě pozvala na den otevřených dveří v ZUŠ Václava Talicha. Tam jsem dokončila ročníky a přestoupila jsem na soukromou školu Terezie Dudové. Každý rok tancujeme na soutěžích a na konci roku máme pokaždé závěrečné vystoupení.

Na hodinách baletu nás většinou bývá 10-15, z toho i pár kluků. Na balet nosíme dres, piškoty, punčochy a vlasy musíme mít stažené do culíku nebo drdolu.

Balet prospívá správnému držení těla. Baletky chodí velmi často do důchodu, už mezi 30 a 40, protože divadla většinou hledají mladé tanečnice.

ROZHOVOR- KRISTÝNA HLAVÁČOVÁ

O TENISU

Svůj první rozhovor jsem se rozhodla udělat se svojí spolužačkou Kristýnou. Hodně lidí o ní ví, že hraje tenis, málokdo ale ví, kolik odhodlání a času do něj dává, a jak se jí to také vyplácí- je jednou z první stovky nejlepších evropských tenistek své věkové kategorie. Rozhovor s ní proběhl naprosto profesionálně, odpovědi byly krásně a přehledně rozepsány a zároveň nikdy neodbočila od hlavní myšlenky. Rozhodně čtěte dál.

1. Kdy jsi tenis začala hrát a kdo tě k němu přivedl?

Tenis jsem začala hrát v svých pěti letech. Už od narození jsem trávila čas na kurtech díky mé starší sestře, která také hrála.

2. Koho považuješ za vzor?

Můj vzor je běloruská tenistka Victoria Azarenka. Oblíbila jsem si jí kvůli jejímu stylu hry.

3. Setkala jsi se někdy s profesionálním tenistou?

S profesionálními tenisty se setkávám hlavně na mezinárodních turnajích. Osobně jsem se setkala s Petrou Kvitovou, Lucií Šafářovou, Lucií Hradeckou a Tomášem Berdychem.

4. Je tenis jen tvým koníčkem, nebo spíš naplní života?

Pro mě je tenis naplní života. Je to pro mě radost, cíl, dřina, disciplína a psychické vyspívání.

5. Kolikrát týdně máš tréninky a co vše trénink obnáší?

Hraji každý den. Z toho pět dní trénuji. Samozřejmě do toho musím započítat fyzickou, relaxaci, fyzioterapii a masáž. Můj trénink trvá dvě hodiny, potom pokračuji s fyzickou přípravou.

6. Bývají tréninky namáhavé?

Na tréninku musím vždy odevzdat všechnu svou energii a soustředěnost.

7. Chceš se tenisu věnovat profesionálně?

Zatím o ničem jiném nepřemýšlím. Tenis je pro mě vším a jsem odhodlaná pro něj obětovat všechno.

8. Jak je to vlastně s výbavou na tenis?

Nebýt mých rodičů, kteří mě finančně podporují, bych hrát nemohla. K výbavě potřebuji čtyři rakety, tenisový bag, míčky, tenisky a tenisové oblečení.

9. Jak často a kde hraješ zápasy?

Zápasy hrají skoro každý týden. Objíždíme celou republiku a sousední státy.

NEJLEPŠÍ SVĚTOVÍ TENISTÉ

POŘADÍ/JMÉNO/SKÓRE/ZEMĚ

1	Novak Djokovic	16145	Srbsko
2	Roger Federer	9420	Švýcarsko
3	Andy Murray	8730	Velká Británie
4	Stanislas Wawrinka	6005	Švýcarsko
5	Tomáš Berdych	5050	Česká republika
6	Kei Nishikori	4945	Japonsko
7	Rafael Nadal	3770	Španělsko
8	David Ferrer	3695	Španělsko
9	Milos Raonic	2950	Kanada
10	Gilles Simon	2665	Francie

... No, a všichni doufáme, že zde za pár let uvidíme jméno naší spolužačky, že?

NA DĚTSKÉ VĚDECKÉ KONFERENCI

Vít Vojtko, 7. A

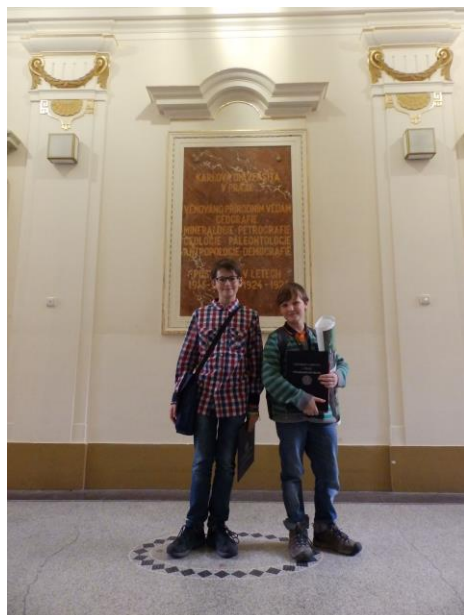
O dětské vědecké konferenci jsem se rozhodl napsat při příležitosti otevření nového kola, kam se může na webových stránkách kdokoliv přihlásit.

Tip na to, abych se přihlásil na 4. dětskou vědeckou konferenci, jsem dostal od své třídní učitelky Jany Korecké. DVK, která se odehrává na Karlově univerzitě, je akce, jejímž úkolem je zpopularizovat vědu pro mladší generace. Tuto událost sponzoruje vědecký fond Neuron, která každoročně uděluje cenu Neuron, což je v

podstatě finanční částka, nejlepším českým vědcům. Uvítací ceremoniál se konal v úvodní hale K.U. Dostali jsme tričko s logem organizace a tašku. Pak následovala krátká přestávka na svačinu. Když jsme se nasvačili, zavedli nás do přednáškové haly a vysvětlili nám průběh dalších dvou dnů. Následovaly přednášky.

První byla o celkovém seznámení s budovou. Potom další o astrologii, chemii, paleontologii, a zoologii. S přestávkami na jídlo to trvalo do devíti hodin večer. Přednáška o chemii byla hlavně na téma výbuchů. Byla zakončená tzv. "flashem", čili velice jasnou světelnou show. Následovala přednáška o

zoologii. V té jsme se zblízka seznámili s veškerými druhy havěti, chované ve sbírkách UK, počínaje mnohonožkami, přes zvláště vyhlížející hmyz po slimáky modranky laupatské.

Druhý den se prezentovalo. Příspěvky bylo možné použít v kategoriích vědy o Zemi, živá příroda, lidské tělo a medicína, Hi-tech, a chemická a fyzikální kouzla. Lidé měli přednášky různého typu na powerpointové prezentaci a druzí měli tzv. postery. Já si připravil poster na téma ptactvo. Po odprezentování se za přítomnosti rodičů účastníků uváděly výsledky. Na konec se mi podařilo zvítězit ve své kategorii posterů. Potom fond Neuron udělil jednomu dítěti peněžní částku pro další rozvíjení jeho kariéry.

